

[Peter Nielsen.]

at detailistens varelager ikke ville være beskattet. Men selvfølgelig gør en engrosoms det nemmere at lave undtagelser, og det er naturligt, når vi enes om denne, da at fritage levnedsmidler. Det betyder også, at alle, hvad enten man er producent eller køber af levnedsmidler, stilles lige over for loven.

Af praktiske grunde foreslås nu omsbeskatning af de mere traditionelle forbrugsbeskattede varer ved, at man simpelt hen forhøjer de såkaldte punktsskatter, således at man undgår beskatning i såvel fabrikations- som engrosleddet. Da disse skatter til dels er værdiskatter, har man foreslået dem ændret, således at der gennemsnitlig kun bliver tale om en stigning svarende til 9 pct. i engrosleddet — det gælder tobak, øl, spiritus, chokolade m. v. — og denne forhøjelse af punktsskatterne er beregnet at ville indbringe 351 mill. kr. årlig, altså knap 1 mill. kr. daglig eller ca. en snes øre pro persona.

På tøj bliver der ingen omsætningskat, før den almindelige tekstilskat afskaffes til april, hvorefter beskatningen på varer inden for denne branche bliver mindre, selv om omsen så til gengæld indføres her også.

Da levnedsmidler og tøj således fritages, bliver der for et almindeligt, jævnt forbrug ikke mange varegrupper, der nybeskattes, og med de kompensationer, der er foreslået, er det lykkedes at skåne grupperne med de små indtægter for nogen beskæring af deres forbrugsudvidelse. For de øgede forbrugs-skatter, de skal udrede, gives nedslag i skatten for skattepligtige indkomster op til 10 000 kr. for forsørgere, ligesom børnetilskuddet øges. Det betyder f. eks., at en familieforsørger med 1 barn og en skattepligtig indtægt på 8 000 kr. — altså henved 10 000 kr. i egentlig indtægt — får en letelse på 202 kr. for resten af finansåret. Da en engrosoms på 9 pct. nogenlunde vil svare til en 6 pct.s detailprisstigning, vil det sige, at han i de 8 måneder foruden levnedsmidler, tøj og brændsel kan foretage vareindkøb for henved 400 kr. månedlig uden at være ramt af omsen. For enlige forsørgere, hvor børnetilskuddet øges med yderligere 100 kr., vil det være muligt at foretage tilsvarende vareindkøb — mad og tøj altså

ikke indbefattet — for ca. 500 kr. om måneden. Dertil kan føjes, at omsen næppe vil give sig udtryk i detailprisen den 1. august, idet de handlende da ligger med ubeskattede varelagre.

De 12 kr. mere om måneden til folke- og invalidepensionister — hvilket også ydes efter enkeloven — betyder, at der kan foretages indkøb af omsbeskattede varer for ca. 200 månedlig, før man rammes af omsen. Den har altså ikke social slagside — tværtimod.

Under forhandlingerne har man jo været så optimistisk at antage, at de gode tider vil fortsætte med så stor styrke, at man i det næste finansår igen kan udvide forbruget med hele omsens provenu ved at anvende dette til lempelser i den direkte personbeskatning, og der er truffet aftale om, efter hvilke retningslinjer sådanne lempelser skal gives. Til børnetilskud og til folke- og invalidepensionister reserveres først 100 mill. kr., der bevirker, at altså forældre og de gamle fortsat holdes skadesløse. Ejendoms-skatterne skal lempes, og det vil sammen med opsparingspræmier sluge andre 100 mill. kr. Det forudsættes, at der så skal blive 700 mill. kr. til direkte skattelettelser. Bliver der overskud ud over de 500 mill. kr. på statsfinanserne i 1962-63, skal dette anvendes til yderligere skattelettelser. Vi må alle håbe, at denne optimisme er berettiget, idet den er udtryk for, at de gode tider er blevet endnu bedre, så en sådan ny forbrugsudvidelse kan finde sted. Skulle dette ikke blive tilfældet, må der i god tid forhandles, og kan enighed så ikke opnås, må sagen indankes for den politiske højesteret: vælgerne.

Men kan man give disse skattelettelser i 1963, vil det som omtalt af det ærede medlem hr. Per Hækkerup ske ved en forhøjelse af den skattefri bundgrænse til 7 000 kr. for forsørgere. Det kan jeg kun hilse med tilfredshed, da det er i overensstemmelse med det socialdemokratiske program. Ligeledes er det godt, at proportionalsskatteprocenten nedsættes fra 24 til 21. Det er måske noget betænkeligt at forhøje proportionalsskattegrænsen til 22 000 kr., selv om denne grænse også må være underkastet prisudviklingens lov, og det må erkendes, at indtægtsgrupper på dette niveau er beskattet hårdere end andre indtægtsgrupper. Ved denne omlægning bliver det da også muligt at løse sam-